

Düşsel Sevdam

– DERYADENİZ42 · 25 Nisan 2022

DÜŞSEL SEVDAM

Ya gelip geçen günlerde
Ya da sensiz yarınlarda tanıdım seni.
Ben hiç anlamadan
Bir geleceğin sonsuz derinliğinde
Kardelenin güneşe duyduğu nefretle
Ve çığlık çığığa, bir martının
Denize indiği yerde tanıdım seni.
Öylesine mahzun , öylesine mavi
Ve öylesine bir sevgiliydi ki
Gözlerin umuttu, ellerin celladım.
Sevmeler yalandı, gidişler yokluk.

Sen bilmem kaçınıcı sevgilinle
Bilmem kaçınıcı yolculuğundayken gökyüzünde
Ben hala seninle, o acımasız gülüşünle
Elimde kurumuş bir deste gül ile yine sendeydim.

Bir fırtınaydı seni bana getiren
Öylesine ani, öylesine sessiz ve öylesine sert.
Yeşile donanan bir iklimde
Ve taze baharların içinde,
Gönlümde çoktan yer edinmiştin bile.

Bir takvim yaprağında sallanırken bedenim
Göge kanlı el ile gitti ümitlerim.
Ve feda ederken içindekini yüreğim
Gözlerimin sorgusunda, yine susmuştu sesin.

El değmemiş, nasırlaşmış sevgimden
Bir parça olsun sensizlik
Senli bir yokluk özlemiydi
Beni sana getiren.

Şimdi acılı bir şarkı mırıldanıyor
Nehir gibi kan akıtan gözlerim.
En sevdasız şiirlerimi sana yazıyorum şimdi.
Beynimde dolaşan karıncalara mesken
Her ayak sesinde, her kapı zilinde
Fırlayan bir bedenim sahibiyim artık.

Çocuk gülüşlerimi sana bıraktım,
Yaşlı hatıralarımı kendime aldım.
Ardında kimi bıraktığına bakmadan
Ve koşarken bir anlık tebessüm için
Yeni sevdalarına;
Yine umutsuzca bekledim sevdiklerimi.
Senden sonra onlar hiç gelmediler,
Ya da zaten hiç yoktular.